

Örök szeretettel szeretni Egymásra találtunk – életre szólóan

1. tábla

Ahogy feleségül veszi az ifjú a szüzet, úgy vesz feleségül a te fölépítőd; és ahogy örül a vőlegény a menyasszonynak, úgy örül majd neked Istened. (Iz 61,10; 62,5)

A házasság felbonthatatlansága szoros kapcsolatban áll az Eucharisziával, mert „az Eucharisztia kifejezi Istennek Krisztusban az Ő Egyháza iránti szeretetének visszafordíthatatlanságát.”[SC 29.]

A szentségekben „csókot vált” egymással a lélek és az anyag, a menny és a föld soha véget nem érő frigyre lép. Az egész Szentírást összefoglalhatjuk öt egyszerű, ugyanakkor meghökkenítő szóval: *Isten frigyre akar lépni velünk.*

Az Atya teremtő tervében benne van a férfi és a nő közötti vonzalom és szenvedély, amely átélhetővé teszi a számunkra az Isten irántunk érzett szeretetét is.

Jézus nagyon vár minket a szentmisében, vágyakozik ránk, örül nekünk, ha hozzá megyünk. Isten velünk akar lenni, menyegzői lakomára hív, ahol mi vagyunk a vágyott menyasszony. Ha Jézusra mint lelkünk jegyesére tekintünk, gondolhatunk az ő öröme is, hogy találkozik velünk. Milyen a vőlegény öröme, amikor találkozik a menyasszonyával?– Ilyen az Úr öröme is, amikor együtt vagyunk vele! Jézus vágyik az egyesülésre velünk. A szentáldozás az Ő öröme is, sőt sokkal mélyebb öröme, mint ahogyan mi itt a földön meg tudjuk élni.

A szerelem a végtelen utáni vágyakozás, melyet azért helyezett belénk Isten, hogy elvezessen Hozzá!

Az elsőáldozásunk pillanata, és amikor oltár elé vezettük a társunkat, hordozhat párhuzamosságot. Mindkettő egy kezdőpont, egy csíra, amely kibontakozhat, amelyből egyre gazdagabb élet fakadhat.

Egy özvegy testvérünk tanúságtétele:” Az én elsőáldozásom az esküvőnkön történt. A két élmény, a két emlék nekem egy: Jézusé lettem és a vőlegényemé. Most, hogy egyedül maradtam, mert férjem már a mennyben van, amikor áldozom, elhunyt férjem ölelését is érzem Jézus ölelésében.”

Milyen szép, ha ezt a valóságot már most, tudatosítjuk és éljük!

A családok háziszentélyében a Szűzanya nem két, különálló személyhez jön, akik külön-külön akarnak szentté válni. Ő a házaspárhoz jön, és arra kéri őket, hogy ajándékozzák oda magukat tökéletesen egymásnak. Ha valaki az Oltáriszentséget úgy veszi magához, hogy életét felajánlja Krisztusnak, akkor Ő egész gazdagságával tud hozzá közeledni. Így van ez a házasság szentségével is. Egy házaspár annál inkább jellé válik, annál jobban él és hat bennük Krisztus, minél inkább teljes a házaspár kölcsönös odaadása.

Tilmann atya (A házasság öröm és feladat):

Tekintsünk vissza az első szerelem idejére a házastársunkkal és Istennel! Elevenítsük fel megtérésünk élményét!

